

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/539/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213206862.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., IČO: 264 29 705, so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, práv. zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: N. C., bytom O., Q. XXXX/XX, občan SR, o zaplatenie sumy 1.606,41 eura s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. apríla 2014 č. k. 7C/290/2013-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, týkajúcom sa prerušenia konania zrušuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie vedené pred Okresným súdom Komárno do skončenia konania vedenom pred Súdny dvorom Európskej únie pod C-558/13 o prejudiciálnej otázke predloženej Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/156/2013.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP ako aj zistením, že v konaní vedenom pred Súdny dvorom Európskej únie pod C-558/13 sa rieši prejudiciálna otázka predložená Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 6Co/156/2013. V dôvodoch rozhodnutia súdu prvého stupňa uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/156/2013 zo 16. 10. 2013 predložil Súdny dvor Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“

Vyriešenie prejudiciálnej otázky môže mať podľa názoru súdu prvého stupňa význam aj pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, preto konanie prerušil až do skončenia konania vedenom pred Súdny dvorom EÚ pod C-558/13.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania navrhovateľ poukázal na to, že v konaní na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013, v ktorom bola položená prejudiciálna otázka, vedená Súdny dvorom EÚ pod číslom C-558/13, zbral svoje odvolanie späť v celom rozsahu. Na základe tohto späťvzatia bude odvolacie konanie nevyhnutne skončené a vec právoplatne rozhodnutá, a to právoplatnosťou prvostupňového rozsudku. K späťvzatiu odvolania dospel navrhovateľ na základe mimosúdnej dohody, ktorá predpokladá dobrovoľné plnenie odporcu s odpustením časti dlhu. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora a právnej doktríny nie sú prípustné hypotetické prejudiciálne otázky. Keďže nevyhnutným dôsledkom späťvzatia odvolania, ktoré navrhovateľ v tejto veci urobil, je zastavenie

odvolacieho konania a tým aj právoplatné ukončenie súdneho sporu, odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nie je možné aplikovať v prebiehajúcom súdnom spore a neexistuje tu viac potreba odpovede na položenú prejudiciálnu otázku. Konkrétne Súdny dvor odmieta prejudiciálne otázky položené najmä v prípadoch, ak požadovaný výklad práva Únie alebo posúdenie platnosti aktu Únie zjavne nesúvisia so skutkovým stavom alebo predmetom konania, prejudiciálna otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý by súd objektívne potreboval pre rozhodnutie vo veci samej, resp. je zjavné, že únieové ustanovenie, o výklad ktorého súd požiadal, nie je možné aplikovať na prebiehajúci spor. Keďže nevyhnutným dôsledkom späťvzatia odvolania, ktoré navrhovateľ v tejto veci urobil, je zastavenie odvolacieho konania a tým aj právoplatné ukončenie súdneho sporu, odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nie je možné aplikovať v prebiehajúcom súdnom spore a neexistuje tu viac potreba odpovede na položenú prejudiciálnu otázku. Od momentu späťvzatia odvolania tak v tomto konaní pred Súdnym dvorom Európskej únie pod číslom C-558/13 ide o hypotetickú prejudiciálnu otázku. Z uvedeného vyplýva, že konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie pod číslom C-558/13 neposkytne odpoveď na prejudiciálnu otázku, a preto v tomto konaní sa viac nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre toto súdne konanie, alebo ho akýmkoľvek spôsobom ovplyvnila. Z uvedeného dôvodu je prerušenie konania neprípustné, keďže na to nie sú splnené zákonné predpoklady. Okrem uvedeného poukázal na to, že súd prvého stupňa prerušil konanie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože vyhodnotil, že označená prejudiciálna otázka a jej vyriešenie predstavuje otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná a súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, preto nie je daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania.

Poukázal na to, že právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný, a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Uviedol, že prejudiciálnu otázku považuje za vykonštruovanú a zavádzajúcu Súdny dvor, pretože nerešpektuje prednosť Nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu. Bránil sa tým, že možnosti ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je Nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené, a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov vychádzal zo záveru, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. Zdôraznil, že medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ, a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomenovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je treba podľa § 221 ods. 1 písm. i) / OSP zrušiť, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ak v priebehu konania vznikne prekážka odôvodňujúca prerušenie konania, súd preruší konanie uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP môže súd sporové konanie prerušiť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, aj v prípade, ak prebieha konanie v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Uvedené ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená, že prerušenie konania je na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP je vyjadrením dispozičnej zásady súdu prerušiť konanie v prípadoch prebiehajúceho iného konania, ktoré by mohlo dopomôcť k vyriešeniu otázky, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v danej veci a to až do doby jeho právoplatného skončenia. Pre rozhodovanie súdu o prerušení konania je preto významné, či výsledok iného sporu začatého na podnet účastníka konania môže relevantne ovplyvniť výsledok sporu a to toho, v ktorom konaní bolo prerušené. Z obsahu spisu vedeného v tejto veci vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom na uplatnenie pohľadávky doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.03.2013 domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 1.606,41 eura s príslušenstvom zo zmenky, vystavenej odporcom podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia

Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa napadnutým uznesením prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (C-558/13) o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6Co/156/2013.

V predmetnom konaní, rovnako ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na základe indosovanej zmenky, ktorá slúžila ako zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy. Krajský súd v Prešove uznesením pod sp. zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16. 10. 2013 predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. V. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdneho dvora Európskej únie prejudiciálnu otázku: „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16. 5. 2014 sp. zn. 6Co/156/2013 odvolacie konanie v dôsledku späťvzatia odvolania navrhovateľom zastavil.

Uznesením predsedu Súdneho dvora Európskej únie č. 966714 vo veci C-558/13 zo 4. júna 2014 bolo rozhodnuté, že vec C-558/13 sa vymazáva z registra Súdneho dvora, v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania Krajským súdom v Prešove. Z uvedeného dôvodu zanikli dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané.

Keďže v čase rozhodovania odvolacieho súdu už neexistovali dôvody, pre ktoré bolo konanie v tejto veci prerušené, pretože konanie o prejudiciálnej otázke pred Súdny dvorom EÚ skončilo výmazom z registra aj odvolacie konanie vedené pred Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 6Co/156/2013 bolo pre späťvzatie odvolanie zastavené, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP zrušil.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.